

A na onem bregu
Strune oglašé se;
Déklica utihne,
Šíri ji srcé se. —

Pa zagóde godec
Pesem čarno-milo,
Da mladenko vleče
S čudovito silo.

Platno ji odpade,
Zre in prisluškuje;
Gódec pa po valčkih
K nji se približuje.

Prime jo za roko —
Ponor se razkrije —
Ž njo gre v zlate hrame,
Voda spet se zlije.

Iz vodé peneče
Jaden vsklik glasí se —
Vóda pa čez skale
Kot poprej vali se . . .

Tam za drugo vrbo
Pa peró perice,
Pohité pogledat —
Ni je več družice . . .

A. H.

Misli.

1.
Slava je senca, pač mnogi kričé,
Sami pa vendar za slavo hité.

2.
Nikar mi ti drugih ne vodi,
Če tebi se samemu blodi!

—a—

Andrej Kačić-Miošić,

narodni hrvaški pesnik.

(Spisal Fr. Kovačić.)

Pré 26. avgusta minolega leta je slavila »kršna« (kamenita) Dalmacija prelepo slavnost, katere se je veselil ne samo hrvaški narod, ampak tudi drugo slovanstvo. Tega dné so odkrili slavnemu pesniku »milovanu« lep spomenik, katerega mu je hvaležni narod s svojimi žulji postavil.

In nedavno so časniki javili, da je tudi zastop mesta Zagreba dovolil 4000 gld. za spomenik Kačićev. Tudi metropolo hrvaško bode torej kmalu krasil spomenik ljubljenca hrvaškega naroda.

Vredno je, da ga tudi mi Slovenci saj površno spoznamo, ker ga naši bratje

tako cenijo. Ker je »Dom in Svet« lani obljubil, da podá Slovencem opis življenja in delovanja Kačićevega, izpolnujemo s tem svojo besedo.

Rodbina Kačićev je v zgodovini hrvaškega naroda jako važna. Kačići so bili med prvimi velikaši kraljestva ob času narodne dinastije; med plemeni-taši, ki so l. 1102. sklepali dogovor z ogerskim kraljem Kolomanom, nahajamo tudi Kačića. Spoštovali so jih celó v Carigradu. Jeden oddelek tega plemena se je že zgodaj preselil na Ogersko. Pozneje so se pa enkrat štirje bratje Kačići sprli z ogerskimi velikaši in jih